

BAZY
PARTYZANCKIE
ODDZIAŁÓW LEŚNYCH
ARMII KRAJOWEJ
W POWIECIE
BIŁGORAJSKIM

PIOTR BORDZAŃ

**BAZY
PARTYZANCKIE
ODDZIAŁÓW LEŚNYCH
ARMII KRAJOWEJ
W POWIECIE BIŁGORAJSKIM**

BIŁGORAJ 2010

WSTĘP

Tragiczne czasy II wojny światowej spowodowały śmierć, kalectwo i ogromne cierpienie polskiego narodu. Polska jako pierwszy kraj na świecie 1 września 1939 r. przeciwstawiła się nazistowskiemu totalitaryzmowi, a po 17 września została zaatakowana przez drugi totalitaryzm - komunistyczny. Oba te totalitaryzmy postawiły sobie za cel biologiczną likwidację polskiego narodu. Jako pierwszych, mordowano polską inteligencję, później kolej przyszła na mieszkańców wsi i miast. Mimo okropnego terroru w Polsce (jak w żadnym innym kraju na świecie opanowanym przez wymienionych okupantów), rozwinął się na niespotykaną skalę i trwał przez lata II wojny św. i po jej zakończeniu, ruch oporu – powstało Polskie Państwo Podziemne o strukturach wojskowych i cywilnych.

Kiedy przygasała Kampania Wrześniowa, w okrażanej przez Niemców Warszawie, 27 września 1939 r. z polecenia marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego została utworzona konspiracyjna Służba Zwycięstwu Polski, przemianowana w początkach 1940 r. w Związek Walki Zbrojnej (dowódcą SZP został gen. Michał Karaszewicz-Tokarzewski, a Komendantem Głównym ZWZ gen. Stefan Grot-Rowecki) a następnie 12 lutego 1942 r. w Armię Krajową - największą siłę zbrojną polskiego ruchu oporu, która prowadziła nieubłaganą walkę z okupantem hitlerowskim. Na terenie Zamojszczyzny pierwsze komórki SZP powstały już w październiku 1939 r. Terenowe komórki ZWZ-AK odpowiadały szczeblom terytorialnego podziału kraju. Najniższą komórką była placówka, obejmująca obszar jednej gminy. Kilka placówek tworzyło rejon. Rejony w jednym powiecie tworzyły obwód. Kilka obwodów stanowiło inspektorat.

Biłgorajski Obwód AK składał się z następujących rejonów:

Rejon 1 – Biłgoraj miasto, Gm. Puszcza Solska,

Rejon 2 – Tarnogród, Księżpól, Biszczka,

Rejon 3 – Krzeszów, Huta Krzeszowska, Potok,

Rejon 4 – Goraj, Frampol, Kocudza,

Rejon 5 - Józefów, Aleksandrów, Łukowa.

Działalność ruchu oporu na terenie Zamojszczyzny była m. in. powiązana z postępowaniem okupanta niemieckiego w stosunku do ludności polskiej tych terenów. Pacyfikacje i wysiedlenia jakie miały miejsce w 1943 i 1944 r. spowodowały wybuch tzw. Powstania Zamojskiego, co automatycznie doprowadziło do dekonspiracji oddziałów partyzanckich i powstania oddziałów leśnych. W wyniku zbliżającego się do Zamojszczyzny

frontu niemiecko-radzieckiego w czerwcu 1944 r. doszło do dwóch wielkich bitew: „Wicher I” w Lasach Janowskich na Porytowym Wzgórzu oraz do największej bitwy partyzanckiej w Polsce - „Wicher II” w Puszczy Solskiej pod Osuchami, gdzie walczyły oddziały AK i BCh. Wśród bohaterskich dowódców AK, którzy ze swoimi oddziałami walczyli na terenie pow. biłgorajskiego można wymienić: Konrada Bartoszewskiego „Wira”, Edwarda Markiewicza „Kalinę”, Edwarda Błaszczaka „Groma”, Hieronima Miąca „Korsarza”, Tadeusza Kuncewicza „Podkowę”, Czesława Mużacza „Selima”, Hieronima Dekutowskiego „Zaporę”, Józefa Steglińskiego „Corda”, Jana Kryka „Topolę”, Adama Haniewicza „Woynę”, Włodzimierza Hascewicza „Wara”.

„Garnizonami” tych oddziałów leśnych stały się lasy Puszczy Solskiej i wioski śródleśne. Oddziały te stacjonowały na tzw. placówkach, bazach i obozowiskach. Ich największa koncentracja znajdowała się w lasach między Biłgorajem i Józefowem. Społeczeństwo pow. biłgorajskiego chcąc upamiętnić tamtych bohaterów narodowych walczących o niepodległość Polski oraz tamte historyczne miejsca, ustawiało tam pomniki i kamienie pamiątkowe.

PARTYZANCKIE OBOZOWISKA

I. Fort IV „Zapory”

Opis:

Fort IV „Zapory” to określenie bazy i bunkra, w którym przebywał oddział wydzielony ppor. Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora”, (harcerz, żołnierz PSZ na Zachodzie, cichociemny, legendarny dowódca oddziałów partyzanckich AK, DSZ i Zrzeszenia WiN, pułkownik, zamordowany przez UBP 7 marca 1949 r. w Warszawie).

W listopadzie 1943 r. ppor. „Zapora” został skierowany do oddziału por. Tadeusza Kuncewicza „Podkowy” celem odbycia praktyki partyzanckiej. Ponadto z rozkazu dowódcy 9 PP Leg. AK mjr. Stanisława Prusa ps. „Adam” oddział „Podkowy” miał pozostać w terenie na leżach zimowych. Ponieważ w obozie było ciasno, część żołnierzy przydzielono ppor. „Zaporze” (m. in. drużyna Ormian, pod dowództwem T. lejtn. Wasiliana „Arama”, dezertersów ze służby niemieckiej w Zwierzyńcu), który jako dowódca plutonu kompanii tego oddziału przeszedł w rejon między Hosznią Ordynacką a Radecznicą, gdzie na tzw. Łyścu zbudowano bunkier i założono obóz przystosowany do przetrwania zimy - znajdowała się tu również stajnia dla koni. W bunkrze tym zorganizowana została wigilia partyzancka z udziałem „Adama” i sztabem OP 9. W styczniu 1944 r. władze okręgu AK odwołały do Lublina „Zaporę” a obóz w rejonie Hoszni został zlikwidowany.

Obecnie na terenie tego fortu znajduje się pomnik (pamiątkowy kamień) dłuta Adama Grochowicza z Długiego Kątu z okolicznościowym napisem: **„Pamięci załogi czwartego Fortu O.P. 9 P. P. Leg. AK. Kom. Cichociemny „Zapora” płk. Hieronim Dekutowski odznaczony Krzyżem Virtuti Militari zamordowany przez NKWG i UB, zastępca d-ca minerów „Sławian” Zb. Opaliński, Ks. Kapelan „Czarny” W. Płonka. 14. 6. 1992. Społeczeństwo”**. (fot. 1).

Lokalizacja:

„Fort IV” położony jest na górze „Łysiec” (Diabla Góra) – 326 m. n.p.m., obecnie w gminie Goraj, na południowy-wschód od Hoszni Ordynackiej blisko granicy pow. biłgorajskiego z gminą Radecznica. Do pomnika można podejść łagodnie wspinającym się na górę (ale dłuższym) niebieskim szlakiem turystycznym przez piękne bukowe lasy, lub też krótszą drogą ale bardzo stromą, od końcowych zabudowań tej wsi.

II. Placówka „Corda”

Opis:

Oddział partyzancki AK ppor. „Corda” powstał jesienią 1943 r. i skupiał przede wszystkim żołnierzy z Biłgoraja i okolic. Organizatorem i dowódcą, był ppor. Józef Steglański „Cord” (lotnik, członek ZHP, harcmistrz, komendant rejonu Biłgoraj, zginął 25 czerwca 1944 r. w bitwie partyzanckiej pod Osuchami).

Po przeprowadzonej w czerwcu 1944 r. mobilizacji rezerw w rejonie Biłgoraja oddział liczył około 200 ludzi. Składał się z trzech plutonów strzeleckich i jednego plutonu cekaemów i moździerzy. Plutonami dowodzili: 1-szym ppor. Józef Witek ps. „Grot” (zastępca dowódcy oddziału), 2-gim pchor. Tadeusz Piotrowski ps. „Pazur”, 3-cim st. sierż. art. Eugeniusz Rosłań ps. „Sokół”, 4-tym pchor. Marcei Drzewski ps. „Śniardwy”. Ponadto w oddziale istniała samodzielna drużyna wywiadowcza, sekcja BIP i szkoła podoficerska.

Oddział „Corda” od wczesnej wiosny 1944 r. stacjonował na tzw. „placówce” w lesie na wschód od Biłgoraja w okolicach wsi Brodziaki i Wolaniny.

Lokalizacja:

Placówka „Corda” położona jest w lesie około 3 km na wsch. od Brodziaków i około 3 km na północny- zachód od Margoli między bagnami do której prowadziła tylko jedna droga. Według relacji żołnierzy z tego oddziału jej lokalizacja w tym miejscu była wybrana specjalnie. Teren ten na niemieckich mapach leżał w samym rogu i aby dokładnie określić jego położenie, należało złożyć do siebie rogami cztery mapy.

Na miejscu placówki nie ma żadnego pomnika lub upamiętniającego kamienia (fot 2).

III. Obóz nad Studczkiem

Opis:

W lasach tereszpolskich na rzeczką Studczek od sierpnia 1942 r. mieli swoje obozowisko zbiegli z obozu jenieckiego ze Zwierzyńca trzej jeńcy francuscy. Później, od maja 1943 r. stacjonował tu oddział Armii Krajowej por. Tadeusza Kuncewicza „Podkowy”, a od czerwca 1943 r. dołączyła do nich tzw. Kompania Warszawska kpt. Tadeusza Sztumberk-Rychtera „Żygoty”. Do 22 czerwca 1944 r. była tu także baza I Kompanii Sztabowej Inspektoratu Zamojskiego AK por. Adama Heniewicza „Woyny”, (zorganizowana w kwietniu 1944 r. celem szkolenia specjalistów z różnych dziedzin wojskowych), w której

przebywał mjr Edward Markiewicz „Kalina” - komendant Inspektoratu Zamojskiego AK. Stąd 22 czerwca 1944 r. zgrupowanie AK-BCh wyruszyło w drogę pod Osuchy.

Na terenie tego obozowiska, nad rzeczką, znajduje się kamień, który 4 lutego 2003 r. przywiózł pan leśniczy T. Startek – jednak kamień ten jest bez napisu (fot. 3).

Lokalizacja:

Baza (placówka) znajduje się około 4 km na północny-wschód od Margoli i 2 km na wschód od Smolnika nad rzeczką Studczek obok tzw. „Kobylego grzbietu” w oddziale leśnym 288 – leśnictwo Kukiełki.

IV. Szpital leśny Obwodu Biłgorajskiego Armii Krajowej „665”.

Opis:

Został powołany w kwietniu 1944 r. rozkazem komendanta biłgorajskiego obwodu AK, kpt. Józefa Gniewkowskiego ps. „Orsza” i funkcjonował do 22 czerwca tego roku. Liczba „665” była kryptonimem obwodu biłgorajskiego AK. Szpital mieścił się w dużym poniemieckim baraku przetransportowanym z Długiego Kątu i znajdował się w pobliżu obozu „Wira”. Posiadał salę operacyjną i salę z czternastoma łózkami. Komendantem i organizatorem szpitala był por. lekarz Lucjan Kopeć ps. „Radwan”, a zastępcą komendanta - por. lekarz Zbigniew Krynicki ps. „Korab”. Personel szpitala składał się jeszcze z 3 sanitariuszek, personelu administracyjnego oraz drużyny osłonowej w sile 11 żołnierzy pod dowództwem kpr. Władysława Drygasa ps. „Żbik”. Szpital został poświęcony przez ks. Bolesława Świsia w dzień Zielonych Świąt.

Obecnie na miejscu szpitala stoi obelisk ufundowany w 1995 r. przez kombatantów AK z Aleksandrowa I z okolicznościowym napisem: **„W tym miejscu w 1944 r. był szpital partyzancki A.K. pod kryp. 665. Koło AK Aleksandrów I 1995”** (fot. 4).

Lokalizacja:

Szpital znajdował się około 1200 m. na północ od Trzepietniaka na wzniesieniu między bagnami, na skraju Dużego Bagna w działce leśnej Cieliców nad Czarną Ładą, a położony był między innymi oddziałami AK.

V. Obóz „Wira”

Opis:

Oddział partyzancki AK „Wira”, (którego oficjalna nazwa brzmiała „Kurs Młodszych Dowódców Piechoty”) był oddziałem szkoleniowym związanym z rejonem józefowskim obwodu biłgorajskiego. Zorganizowany został w styczniu 1944 r. a jego dowódcą i organizatorem był por. Konrad Bartoszewski ps. „Wir”, (mgr filozofii, por. rezerwy WP), który pełnił również funkcję komendanta rejonu Józefów. Do czerwca tego roku odbyły się tu trzy turnusy, których stan wahał się od 40 do 50 ludzi zorganizowanych w trzy drużyny. Przed bitwą pod Osuchami oddział „Wira” przekroczył liczbę 100 żołnierzy i zorganizowany był w dwa plutony, którymi dowodzili: 1-szym - ppor. Władysław Choma ps. „Kula”, 2-gim podchorążym Czesław Mużacz ps. „Selim”. W dniu 22 czerwca 1944 r. por. „Wir” ze swoim oddziałem dołączył do zgrupowania AK-BCh majora „Kaliny” i walczył w bitwie pod Osuchami.

Na miejscu byłej szkoły partyzanckiej AK, obok pozostałości bunkra komendanta por. „Wira” znajduje się pomnik ufundowany przez koło byłego ZBoWiD w Józefowie w 1974 r. z okolicznościowym napisem: **„Tu była w latach 1943 – 1944 szkoła podoficerska oraz szpital partyzancki 800 m. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 5).

Należy tu jeszcze dodać, że nieopodal na Helacinie Wielkim stacjonował oddział ppor. Jana Kryka „Topoli”.

Lokalizacja:

KMDP znajdował się na zachodnim krańcu Kaplicznej Góry, około 1 km. na południowy-wschód od wyżej opisanego szpitala i około 750 m. na północ od kapliczki św. Trójcy na Sigle koło Aleksandrowa.

VI. Obóz „Wira” - „Groma” („Czwórka”)

Opis:

Obóz ten potocznie nazwany był „czwórka” i funkcjonował w latach 1943 i 1944 na którym stacjonował oddział dowodzony początkowo przez por. „Wira” następnie por. Edwarda Błaszczaka ps. „Grom”. Po bitwie partyzanckiej pod Osuchami, z okrążenia której ppor. K. Bartoszewski „Wir” wyprowadził część zgrupowania AK-BCH, 29 czerwca oddział ten z rannymi zatrzymał się na tym obozowisku. Stąd wysyłano patrole po kolejnych ciężko

rannych ukrytych na bagnach, którzy pozostawali pod opieką siostry „Niny” - Janiny Roguskiej-Bartoszewskiej. Stąd rannych odsyłano do szpitali.

Na terenie obozowiska znajduje się kamień pamiątkowy ufundowany przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„Miejsce postoju oddz. AK 1943 – 1944 Wira i Groma. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 6).

Lokalizacja:

Obóz ten znajdował się w lesie Mulacin ok. 2 km. na południe od rozwidlenia dróg na Sigle (Aleksandrów – Górecko Kościelne – Józefów). Obecnie wejście na ten teren jest zabronione ze względu na siedzibę w tym miejscu ptaków chronionych.

VII. Obóz „Wira” („Jedynka”)

Opis:

Obóz ten potocznie nazwany był „Jedynką” i był to obóz oddziału placówki Józefów funkcjonujący w latach 1943 i 1944. Stacjonował tu pierwszy, mały oddział leśny powstały w lutym 1943 r. wyniku dekonspiracji partyzantów z Józefowa, którym początkowo dowodził por. Konrada Bartoszewski „Wir”. Tu znajdował się również magazyn broni placówki Józefów.

Obecnie w tym miejscu stoi kamień pamiątkowy ufundowany w 1974 r. przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„Tu była placówka AK 1943 – 1944. ZBoWiD Józefów”** (fot. 7).

Lokalizacja:

Obóz znajduje się w lesie Dębowce na niewielkim wzniesieniu 2 km na południe od Józefowa. Dojście zielonym szlakiem od pomnika Mieczysław Romanowski – poety powstańca.

VIII. Obóz „Wira” („Dwójka”)

Opis:

Obóz ten potocznie nazwany był „dwójką”. Był to obóz oddziałów placówki Józefów funkcjonujący w latach 1943 i 1944. W czerwcu 1943 r. stacjonował na nim około 50-cioosobowy oddział józefowski pod dowództwem Wrony. Tu znajdował się również magazyn broni placówki Józefów.

Obecnie na terenie tego obozowiska stoi kamień pamiątkowy ufundowany w 1974 r. przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„Tu przebywali i szli do walki partyzanci AK 1943 – 1944. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 8).

Lokalizacja:

Obóz znajduje się w lesie Dębowce ok. 3 km na południe od Józefowa i ok. 800 m. od opisanego wyżej obozu „Jedynki”. Dojście zielonym szlakiem od pomnika Mieczysław Romanowski – poety powstańca.

IX. Obóz „Korsarza”

Opis:

W połowie 1943 r. w Lesie Dębowce koło Józefowa stacjonował józefowski, 30-to osobowy oddział pod dowództwem Hieronima Miąca „Korsarza”. 1 sierpnia został on zaatakowany przez dwukrotnie liczniejszy Niemców. Partyzanci po rozwinięciu się do ataku podpuścili wroga na bliską odległość i ostrzelali go krzyżowym ogniem z broni maszynowej zabijając i raniąc wielu Niemców. W czasie bitwy został ranny w rękę dowódca oddziału „Korsarz”, który na pierwszej linii dowodził w czasie tej walki. Po bitwie obozowisko zostało zlikwidowane a oddział przeniósł się na Malce. W czasie spóźnionej operacji „Korsarz” zmarł 4 sierpnia 1943 r. w czasie amputacji ręki i został pochowany obok przedwojennego pomnika koło Hamerni.

Na miejscu bitwy w okolicy obozu znajduje się obecnie kamień pamiątkowy ufundowany w 1974 r. przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„W tym miejscu 4 VIII 1943 stoczono bitwę z Niemcami. Zginął tu H. Miąc „Korsarz”. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 9).

Lokalizacja:

Obóz położony był w Lesie Dębowce około 4 km na południe od Józefowa – dojście od zielonego szlaku z gościńca osuchowskiego w dziale leśnym 111 przy utwardzonej drodze.

X. Obóz „Groma” („Trójka”)

Opis:

Obóz ten potocznie nazwany był „Trójką”. W latach 1943 i 1944 znajdowała się tu baza oddziału józefowskiego AK (początkowo dowodzonego por. Konrada Bartoszewskiego

„Wira”, następnie przez jego zastępcę - por. H. Miąca - „Korsarz”), a po jego śmierci przez ppor. Edwarda Błaszczaka - „Groma”. Oddział ten początkowo skupiał w swoich szeregach żołnierzy z rejonu józefowskiego czy też obwodu biłgorajskiego, a później po powrocie „Groma” po czerwcowej akcji pacyfikacyjnej na ten teren, oddział ten został rozbudowany i miał w swoich szeregach partyzantów niemal z całego kraju. W sierpniu 1943 r. oddział „Groma” wszedł w skład OP 9 i przestał podlegać komendantowi rejonu Józefów.

Obecnie na miejscu byłego obozowiska partyzanckiego znajduje się kamień pamiątkowy ufundowany przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„Tu była placówka AK pod dow. „Groma” 1943 – 1944. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 10).

Lokalizacja:

Obóz ten znajdował się w lesie Maziarze nad rzeczką Studzianica, na suchym terenie wśród bagien, około 3,5 km na południe od Fryszarki. Dojście zielonym szlakiem turystycznym od Fryszarki.

XI. Szkoła podchorążych oddziału „Groma”

Opis:

Nieopodal obozowiska por. „Groma” znajdowała się Szkoła Podchorążych AK przy jego oddziale, która została zlikwidowana przed czerwcową akcją pacyfikacyjną w 1943 r. i odejściu „Groma” z małym oddziałkiem w lasy pod Bończę.

Nieopodal miejsca gdzie mieściła się szkoła partyzancka na rozdrożu leśnych dróg znajduje się kamień pamiątkowy ufundowany w 1974 r. przez członków byłego ZBoWiD w Józefowie z okolicznościowym napisem: **„Szkoła podchorążych w latach 1943 – 1944. ZBoWiD Józefów 1974”** (fot. 11).

Należy też dodać, że na niedaleko na północ położonych Maziarzach-Malcach krótko w zimie z 1943 na 1944 r. stacjonował oddział „Podkowy” z 9 PP Leg. AK.

Lokalizacja:

Szkoła podchorążych znajdowała się w lesie Maziarze około 2,5 km na południe od Fryszarki koło obozu „Groma” na wzniesieniu wśród bagien. Dojście zielonym szlakiem turystycznym od Fryszarki.

ZAKOŃCZENIE

Te wszystkie miejsca odwiedziłem z aparatem fotograficznym a wykonane zdjęcia i publikacje posłużyły mi napisania tej pracy. Do niektórych miejsc ciężko było dotrzeć, np. na Górę Łysiec (po stromym zboczu, choć jest inne łagodne podejście) lub do obozowiska nad Studczkiem, leśnego szpitala i do obozu „Wira”, ponieważ brak jest oznakowania drogi. Niestety nie udało mi się odnaleźć wyraźnych śladów obozowiska oddziału ppor. Jana Kryka „Topoli” (oddziału wcześniej dowodzonego przez „Groma”) położonego w Helacinie koło Tereszpoła - z tego samego powodu.

Moim skromnym zdaniem, połowę tych pomników należałoby odnowić – są szerniałe a na niektórych uszkodzone są napisy. Czas zrobił już swoje. Jeśli chcemy aby pamięć o bohaterach narodowych i tych historycznych miejscach trwała, należy również zadbać i o te pomniki a do niektórych doprowadzić oznakowane szlaki.

LITERATURA

1. Historia w Krzyże wpisana. Małe obiekty sakralne i miejsca pamięci w gminie Aleksandrów. Aleksandrów 2005.
2. J. Markiewicz. Paprocie zakwitły krwią partyzantów. Lublin 1987.
3. J. Markiewicz, R. Szczygieł, W. Śladkowski. Dzieje Biłgoraja. Lublin 1985.
4. Z. Książek. Z dziejów partyzanckich wspomnień Armii Krajowej 1939 – 1944. Warszawa.
5. Konrad Bartoszewski „Wir”. Relacje, wspomnienia, opracowania. Pod red. I. Cabana. Lublin 1996.
6. Z. Jakubik. Czapki na bakier. Warszawa 1997.
7. M. Kurzyna, A. Czachorowski. Spotkania z przyrodą na szlakach turystycznych Ziemi Biłgorajskiej. Przewodnik. Biłgoraj 2006.
8. Radwan. Szpital leśny 665. Dywersja na Zamojszczyźnie 1939 – 1944. Tom IV. Zamość 1947.
9. Relacja o Szkole Podchorążych Rezerwy przy OP 9. Komunikat Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej nr 2/97. Warszawa 1997 r.

FOTOGRAFIE

Placówki:

1. Fort „Zapory”
2. Placówka „Corda” za Brodziakami
3. Obóz „Podkowy”, „Żegoty” i „Woyny” za Margolami nad Studczkiem (kwadrat 288)
4. Szpital leśny AK 665 za Trzepietniakiem
5. Obóz „Wira” i KMDP za Trzepietniakiem na Kaplicznej Górze.
6. Obóz „Wira” i „Groma” (na płd. od Sigły)
7. Obóz „Jedynka” AK koło Józefowa w lesie Dębowce
8. Obóz „Dwójka” AK koło Józefowa w lesie Dębowce
9. Obóz BCH za Fryszerką (poza pow. Biłgoraj)
10. Szkoła podchorążych Groma w lesie Maziarze (koło obozu „Groma”)
11. Obóz „Groma” w lesie Maziarze nad rzeczką Studzianica.
12. Obóz szkoły AK koło Huty Starej, mjr. Michała Bździńskiego „Żbika” (Rejon Krzeszów)